

Pismo
ukazuje się
we wtorki
i piątki

Głos

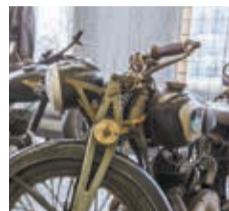
Wtorek

25 września 2018

nr 72 (LXXIII)

cena: 17 Kč

REGION
STARE MOTORY
DO ODNOWIENIA
STR. 2-3

WYWIAD
PRZYRODA JEST
ŹRÓDŁEM INSPIRACJI
STR. 7

niepodległa | POLSKA
STULECIE ODZYSKANIA
NIEPODLEGŁOŚCI

Z domu na drugi brzeg

Beata Schönwald

„Medica” pomaga osobom nieuleczalnie chorym spędzić w warunkach domowych ostatnie dni swojego życia. Usługi opieki domowej świadczy od 2007 roku. Cztery lata później poszerzyła zakres swojej działalności również o opiekę hospicyjną.

– Jeździmy do pacjentów od Bukowca i Mostów aż po Dobruce. W sumie odwiedziliśmy w ten sposób już tysiące domów. Świadczymy pomoc medyczną, ale słuchamy też zwierzeń pacjentów, wnosimy do ich domów słowa otuchy i odrobinę słońca. Kiedy jadę do pacjenta, nie zakładam zegarka, nie liczę czasu – przekonywała Danuta Wałach, założycielka spółki „Medica”, szefowa i pielęgniarka w jednej osobie. Jak zaznaczyła, zapotrzebowanie na tego typu usługi jest w tej chwili o wiele większe, niż spółka jest w stanie zaspokoić. Mało tego, nie każda pielęgniarka chce podejmować się tego trudnego zadania i towarzyszyć ludziom w ich odchodzeniu na drugi brzeg. – Tę pracę wykonuje się sercem, nie dla pieniędzy – podkreśliła.

Na początku zeszłego roku „Medica” poszerzyła zakres swojej działalności również o doradztwo socjalne. – Ludzie w obliczu choroby lub zbliżającej się śmierci członka rodziny czują się bezradni. My staramy się im pomóc. Informujemy ich, do kogo z jaką sprawą mogą się zwrócić, a także gdzie ją załatwić. Uczymy ich, jak dbać o chorego, ale też jesteśmy ich oporą psychiczną – powiedziała Wałach. – Do tej pory udzielaliśmy tego typu porad w domu

WYDARZENIE: Według badań, 78 proc. ludzi chce umrzeć w domu. Tymczasem tylko niewielu uda się spełnić to marzenie. Dlatego spółka „Medica” przy współpracy ze Szpitalem Trzyniec, agencją KaPA, Caritasem Trzyniec oraz miejscową biblioteką rozpoczęła kampanię oświatową pn. „Chcę umrzeć w domu”. Ma ona na celu upowszechnianie domowej opieki hospicyjnej. Wczorajsza konferencja prasowa została poświęcona właśnie temu zagadnieniu.

chorego, telefonicznie lub ewentualnie za pośrednictwem e-maila. Od 1 października otwieramy poradnię bezpośrednio w trzynieckim szpitalu. Do dyspozycji pacjentów i ich rodzin będziemy w każdą środę w godz. 15.00-16.00 – sprecyzowała Libuše Koppowa.

Z powstania poradni są usatysfakcjonowane zarówno szpital, jak i miasto. – Cieszę się, że opieka domowa oraz opieka hospicyjna stały się tematem coraz częściej poruszonym i to również w naszym mieście. Chociaż na terenie Trzyniec istnieje ośrodek opieki dziennej dla dzieci czy dom seniora, to mamy świadomość, że najlepsza opieka

świadczona jest właśnie w środowisku domowym. Zastępuje więc na to, by stwarzać jej odpowiednie warunki i zaplecze – podkreślił wczoraj wiceprezydent Trzyniec, Radim Kozlovský.

Nie każdy jednak wie, „czym to się je”. A wielu woli nie słyszeć o tematach związanych ze śmiercią i rzeczami ostatecznymi. Aby pomóc przełamać tabu, agencja „KaPA” zorganizowała wakacyjną kampanię pn. „Lato w kapciach”. – Zwróciliśmy się do znanych osób, ale nie tylko, żeby przesyłali nam zdjęcia w kapciach, sygnalizując w ten sposób, że wiedzą, czym jest domowa opieka hospicyjna. W sumie

otrzymaliśmy ponad 100 zdjęć od zwykłych ludzi, ale też sportowców i muzyków – poinformowała Jana Vavrošová. Z kolei profesjonalni fotografowie z Trzyniec i okolicy przygotowali zdjęcia bezpośrednio dotyczące godnego umierania w gronie najbliższych. Te znalazły się na wystawie pn. „Pewnego dnia chcę umrzeć w domu”, zainstalowanej w foyer trzynieckiego szpitala. Jej wernisaż odbył się wczoraj, a fotografie można będzie oglądać do końca miesiąca. Potem wystawa zostanie przeniesiona do kina „Kosmos”, a następnie będzie gościć także w innych miejscach regionu.

REGION

Jesień nadeszła z impetem

Region. Jeszcze w poniedziałek trwało usuwanie skutków nocnej wichury, która przeszła przez nasz region. W województwie morawsko-śląskim strażacy interweniowali ponad 200 razy. Zamknięty został m.in. Park Bożeny Niemcowej w Karwinie. STR. 3

SPOŁECZEŃSTWO

Dwa jubileusze

Kocobędz. Polski Związek Kulturalno-Oświatowy świętował w ubiegłym roku 70-lecie istnienia. Miejskowe Koło w Kocobędzu jest o dziesięć lat młodsze. Dlatego w sobotę jego członkowie obchodzili 60-lecie założenia oraz 20 lat od otwarcia Domu PZKO. STR. 4

Uwaga czytelnicy

Fot. ARC

- ☞ Kolejny numer „Głosu” ukaże się we wtorek 2 października. Napiżemy w nim m.in. o Darinie Ničowej z Pragi (na zdjęciu), która zrobiła wszystko, by poznać losy swojego pradziadka z Błędowic, który w czasie wojny zginął za polskość. Będzie także o zaplanowanym na dziś w Suchej Górze spotkaniu z Małgorzatą Kiereś.
- ☞ Zachęcamy do śledzenia na bieżąco naszej strony internetowej www.glos.live oraz naszego profilu na Facebooku oraz YouTube.
- ☞ W czwartek sekretariat redakcji będzie nieczynny.

Redakcja

REKLAMA

Filharmonia Janáčka
Ostrava

Moja ojczyzna

19.10. TRISIA 18.00 Trzyniec

janáčkova
filharmonie
ostrava

Oryginalny prezent na różne okazje

VOUCHER UPOMINKOWY

na usługi w Vitality Slezsko
oraz Pensjonacie Owieczka

+420 736 626 848

www.vitalityslezsko.cz

www.penzionovecka.cz

Znajdź nas
na Facebooku

f

18072

9 771212 422058

Czytaj

»Głos«

online

Świętowano dwa jubileusze

W sobotę świętowano w Kocobędzu. Uroczyste zebranie, na którym przypomniano historię Koła i podziękowano najbardziej aktywnym społecznikom, zakończone wykwintnym obiadem (ugotowanym, oczywiście, przez członkinie Klubu Kobiet), stanowiło pierwszą część programu jubileuszowego. Drugą był festyn ogrodowy, na który zaproszone zostały także okoliczne koła PZKO.

• Aniela Kiszowa wpisuje się do Złotej Księgi Zasłużonych ZG PZKO. Zdjęcia: DANUTA CHLUP

• „Kto ty jesteś? Polak mały” – występ dzieci ze szkoły i przedszkola.

Danuta Chlup

Historię kocobędzkiego Koła oraz Domu PZKO przypomniał Tadeusz Wacławik. Anna Piszkievicz, reprezentująca Zarząd Główny PZKO, przekazała najwyższe odznaczenia związkowe czwórcie działaczy. Swoje podpisy w Złotej Księdze Zasłużonych ZG PZKO złożyli: Aniela Kiszowa, Marta Juzofova i Franciszek Juzof oraz Władysław Niedoba. Program artystyczny w patriotycznym duchu, wpisujący się w 100-lecie niepodległości Polski, przedstawiły

dzieci z Kocobędza, uczęszczające do Polskiej Szkoły Podstawowej i Przedszkola w Czeskim Cieszynie. Przygotowała go Irena Štirba, nauczycielka czeskokocobędzkiej podstawówki, a zarazem aktywna członkini kocobędzkiego Koła. W zebraniu wziął udział także wójt Kocobędza, Martin Pinkas, który podziękował PZKO-wcom za lata owocnej współpracy pomiędzy PZKO a gminą i pożegnał się z nimi (nie kandyduje już w nadchodzących wyborach – przyp. red.).
– Jesteście organizacją, która nie tylko reprezentuje Polaków, ale też tworzy most pomiędzy Polakami i

Czechami, ponieważ wszyscy jesteśmy sąsiadami. Życzę wam, by dobrze wam się żyło i pracowało w tym domu, o który się troszczyliście i który remontujecie – mówił Pinkas.
Głos zabrali także byli prezesi, Władysław Martynek i Gustaw Walek, którzy przez lata stali na czele Koła. – Każdy prezes jest na tyle dobry, na ile ma dobrych współpracowników. A ja miałem to szczęście, że trafiłem na dobrych współpracowników – przekonywał Martynek, który najdłużej (w latach 1988-2013) sprawował funkcję.

Historia w pigułce

Na terenie gminy Kocobędz działają obecnie dwa Koła PZKO: Kocobędz i Ligota. Koło założone w 1947 roku w Ligocie zrzeszało początkowo Polaków z całej gminy, dopiero w 1957 roku zostało założone drugie – noszące wówczas nazwę Kocobędz II. Pierwszym prezesem był Franciszek Gocięk. Koło chwilowo nie ma prezesa, jego obowiązki pełni wiceprezes Józef Ligocki. PZKO-wcy z Kocobędza mają własny Dom PZKO, znajdujący się w budynku sąsiadującym z byłą szkołą. Społeczniczy przeprowadzili generalny remont obiektu, który odkupili w 1989 roku od ówczesnej Miejskiej Rady Narodowej w Czeskim Cieszynie. W czerwcu 1998 roku dokonali jego uroczystego otwarcia.

Na festynie wspominali szkołę

Ogród Domu PZKO w Orłowej – Porębie w sobotnie popołudnie rozbrzmiewał muzyką i gwarem rozmów. „Pożegnania lata” jest popularną orłowską imprezą, a jej połączenie ze spotkaniem absolwentów dawnych polskich szkół w Łazach przysporzyło jej kolejnych sympatyków.

Fot. DANUTA CHLUP

Goście festynu bawili się przy dźwiękach muzyki rozrywkowej w wykonaniu zespołu „Niezapominajki” oraz miejscowej kapeli Old Boys Band. Przy okazji zjadali się przysmakami regionalnej kuchni. Część stołów była przeznaczona dla absolwentów nieistniejących już polskich szkół w Łazach. Przy jednym z stołków usiadła siostrzenka kolegów i koleżanek, którzy w 1969 roku ukończyli dziesiątą klasę. – Od klasy pierwszej do piątej chodziłam do szkoły w Suchoj Średniej. Po ukończeniu piątej klasy musieliśmy pójść do innych placówek. Niektórzy poszli do Suchoj Górnj, do Błędowic, a osemka uczniów do Polskiej Dziewięcioletniej Szkoły Podstawowej

Mysł, by zorganizować nieformalne spotkanie absolwentów przy okazji imprezy PZKO, zrodziła się w naszych głowach, kiedy wracaliśmy z pogrzebu kolegi klasowego

Stanisław Pietroszek, organizator spotkania absolwentów

w Łazach. W klasie było nas dużo – 36 osób. Wychowawczyniami naszej klasy były nauczycielki Halina Seberowa oraz Eugenia Bartulcowa (w klasie 8. i 9.) – podzieliła się wspomnieniami Danuta Laskowa, która na przyszły rok przygotowuje wraz z kolegami uroczyste spotkanie po 50 latach od ukończenia szkoły. – Ja miałam pierwszą klasę jeszcze w „starej wydziałówce” w Łazach, do której uczęszczała kiedyś moja mama, później przenieśliśmy się do nowej szkoły – pawilonów, do których zostało przeniesione z Obroków także gimnazjum – uzupełniła o rok starsza Halina Adámkova.
Kolegów z ławy szkolnej spotkali na festynie także Andrzej Russ i Leopold Zachwieja. Razem uczyli się od pierwszej klasy szkoły ludowej aż do matury w gimnazjum. W czasach, kiedy byli uczniami, podstawówka stanowiła wraz z gimnazjum jedną Jedenastoletnią, później Dwunastoletnią Szkołę Średnią. – W związku z tym, że to była jedna szkoła, uczyło nas w

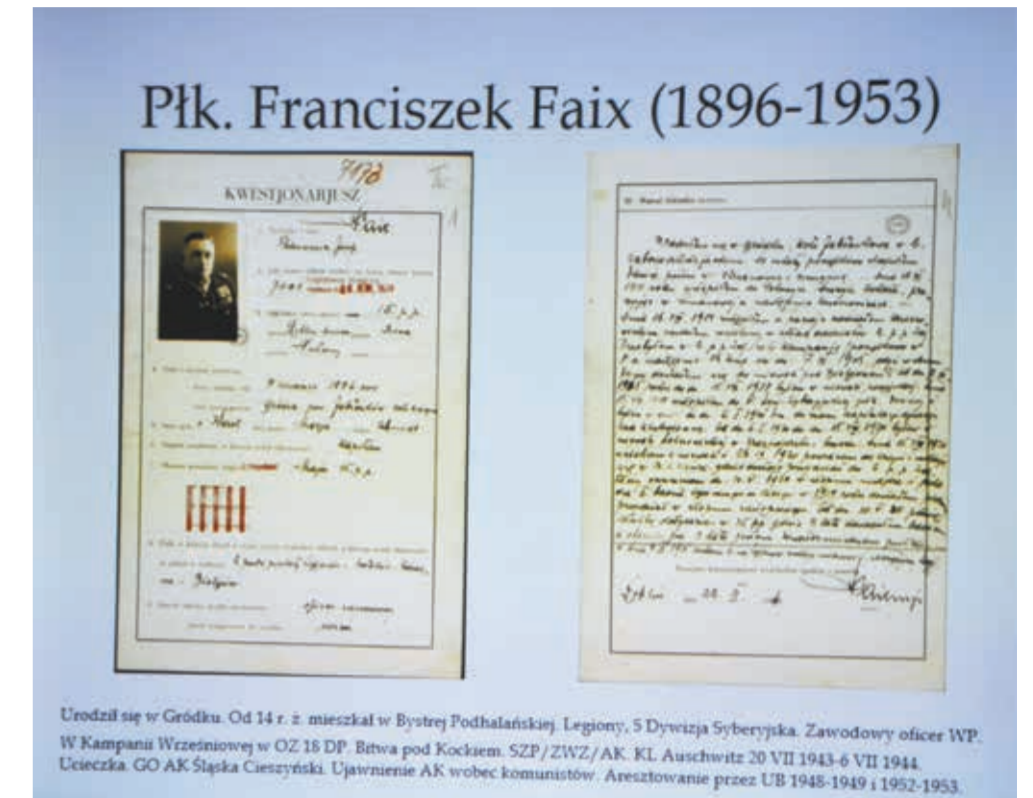
podstawówce wielu profesorów gimnazjalnych. Najbardziej zapamiętałem Władysława Palowskiego, który był nauczycielem języka polskiego oraz naszą wychowawczynią – powiedział Russ.
Spotkanie absolwentów łazińskich szkół po raz pierwszy odbyło się w ramach „Pożegnania lata” w ub. roku. A ponieważ inicjatywa ta się sprawdziła, została w tym roku powtórzona.
– Klasy organizują samodzielne spotkania, ale niektóre z nich bardzo długo już się nie widziały. Mysł, by zorganizować nieformalne spotkanie absolwentów przy okazji jakiejś imprezy PZKO, zrodziła się w naszych głowach, kiedy wracaliśmy z koleją z pogrzebu naszego kolegi klasowego. „Pożegnania lata” w Orłowej-Porębie jest dobrym miejscem, ponieważ Koło PZKO w Łazach połączyło się z Porębą. W zeszłym roku pojawiło się ok. 50-60 absolwentów, w tym jest chyba podobnie – powiedział „Głowski” Stanisław Pietroszek, inicjator spotkania. (dc)

Cieszyńscy kawalerowie krzyża

W Domu Macierzy w Cieszynie odbył się w piątek wykład Stefana Króla „Cieszyńscy kawalerowie Virtuti Militari” połączony z promocją słownika biograficznego obejmującego 84 życiorysy odznaczonych tym najwyższym polskim orderem wojskowym. Wśród opisanych w nim postaci nie brakuje mieszkańców naszego regionu.

• Stefan Król z pierwszym tomem biogramów cieszyńskich kawalerów Virtuti Militari.

• Wniosek o odznaczenie musiał posiadać życiorys, a także dokładny opis dokonanej czyni. Zdjęcia: BEATA SCHÖNHALD

Beata Schönwald

Spotykamy się 21 września. Dokładnie cztery lata temu świętowaliśmy 100. rocznicę wymarszu z Cieszyna Legionu Śląskiego, grupy ponad 400 ochotników, których nasi przodkowie wyekwipowali za uzyskane ze zbiorów społecznych pieniądze, wyszli i wysłali na front I wojny światowej. Żywili nadzieję, że ci młodzi chłopcy, Ślązacy, których dziadkowie od kilkuset lat nie żyli w państwie polskim, przyczynią się choć w małym stopniu do jego odbudowy – przypomniał na wstępie prezes Polskiego Towarzystwa Historycznego w Cieszynie, Wojciech Grajewski, podkreślając, że na małym Śląsku Cieszyńskim, który znajdował się ponad 600 lat poza granicami państwa polskiego, znalazło się więcej ochotników do walki o niepodległość niż w duchowej stolicy

Polski, Krakowie. – Blisko połowa opisanych w książce Stefana Króla kawalerów Orderu Virtuti Militari wywodzi się właśnie z tej elitarniej grupy, która 21 września 1914 roku odjechała koleją w kierunku frontu I wojny światowej, żeby pokazać, że tutejsi mieszkańcy są pełnowartościowymi Polakami i są gotowi dla Polski przelać krew – dodał Grajewski.

Książka pt. „Kawalerowie Virtuti Militari” jest rezultatem wieloletnich prac badawczych historyka Stefana Króla. Na razie ukazał się jej pierwszy tom obejmujący 84 życiorysów. W planie jest jednak jeszcze wydanie kolejnych dwóch. – Ta książka powstała, ponieważ przez sto lat te osoby, poza kilkoma najbardziej znanymi, nie były opisane – zaznaczył autor. Wstępem do publikacji jest

26 120

orderów Virtuti Militari nadano za czyny dokonane w latach 1792-1945, czyli od czasów stanisławowskich do końca II wojny światowej. Odznaczenie jest nadawane w pięciu klasach, w najwyższej, I klasie jest ich zaledwie 21. Ostatni kawalerowie zostali uhonorowani krzyżem w grudniu 1990 roku.

streszczona na pięciu stronach historia krzyża Virtuti Militari. Rozpoczyna się ona 8 czerwca 1792 roku, kiedy to w wojnie w obronie Konstytucji 3 Maja pod Zielcami wojska polskie dowodzone przez Józefa Poniatowskiego odnosiły zwycięstwa nad wojskami rosyjskimi. – Wtedy Stanisław August Poniatowski pisze w liście do swojego bratanka, że chciałby ustanowić order, który byłby nada-

wany za czyny wojskowe. Do tej pory bowiem Polska takiego orderu nie miała – wyjaśniał Król. Stało się tak istotnie i zaledwie dwa tygodnie później Józef Poniatowski odznaczył 20 oficerów krzyżem złotym, a 40 podoficerów i szeregowych medalem srebrnym orderu Virtuti Militari. Historyk poinformował również, jak na przestrzeni lat zmieniły się zasady nadawania tego najwyższego odznaczenia wojskowego, jak zmieniał się jego wygląd i kiedy miały miejsce ostatnie nadania. Zapoznał też obecnych z procedurą składania wniosków o odznaczenie. – Zawsze przestrzegano, żeby order Virtuti Militari był nagrodą elitarną. Stąd wnioski bardzo precyzyjnie przygotowywano i również precyzyjnie je badano. Opisany czyn musiał być poświadczony i zaopiniowany

przez zwierzchników – przybliżył prelegent, zaznaczając, że kapituła orderu przyznawała krzyż zawsze za konkretny czyn, a nie za sam udział w działaniach zbrojnych.
Przechodząc do sedna publikacji, Stefan Król, przedstawił losy pięciu kawalerów Orderu Virtuti Militari, które znalazły się w pierwszym tomie. Aż czterech z nich urodziło się w granicach dzisiejszej RC. Franciszek Faix pochodził bowiem z Gródka, najmłodszy Albin Iberla, który został odznaczony za czyn, którego dokonał, mając raptem 17 lat, urodził się w Trzyńcu, Leon Krakówka pochodził z Kopytowa koło Bogumina, a Roman Kubasiak z Morawskiej Ostrawy. Ich losy, nie tylko związane z I wojną światową, ale także z późniejszym okresem, często starczyłyby na wydanie powieści. My możemy o nich przeczytać w publikacji Króla albo w internecie, wchodząc na stronę www.cieszynscybohaterowie.pl.

Skarby z cieszyńskiej trówyły powyjmowane

Przez trzy dni trwała w Cieszynie i Czeskim Cieszynie święto kultury regionalnej i rzemiosła. Osiemnasta edycja „Skarby z cieszyńskiej trówyły”, organizowanej przez Zamek Cieszyn i Dom Dzieci i Młodzieży w Czeskim Cieszynie, w niedzielę dobiegła końca.
Symbolicznego otwarcia trówyły dokonali w piątek wieczorem burmistrzowie obu miast oraz organizatorzy. – Trówyły otwieraliśmy już kilkakrotnie, ale zawsze przychodzi ten moment, kiedy z radością można powiedzieć – tak, otworzyliśmy skarby z cieszyńskiej trówyły i wszyscy możemy czuć, że do tych skarby sami należymy. Ponieważ tradycja nie jest czymś, co się chowa w trówyły, nawet najpiękniejszej. Tradycja

jest czymś, co musi żyć w nas – powiedziała Ewa Gołębiowska, dyrektor Zamku. Po inauguracji odbył się koncert pt. „Spotkania dwóch gór”. Wystąpiła m.in. kapela „Nowina” z Jabłonkowa.
Przez cały weekend wiele się działo. Poszczególne wydarzenia odbywały się na Wzgórzu Zamkowym, ale też w Muzeum Śląska Cieszyńskiego, Bibliotece Miejskiej w Cieszynie czy też kawiarni literackiej „Avion” w Czeskim Cieszynie. W niedzielę sporo osób z obu stron Olzy skierowało swe kroki na dziedzińcu zamkowy, gdzie odbywał się „Cieszyński jarmark rzemiosła”, a równocześnie, w ramach programu „Zagregni mi muzycko”, prezentowały się zespoły i kapela ludowe. Na stoiskach można było podziwiać oraz

kupić rodzime produkty regionalne z certyfikatem „Górołsko Swojodla”, ale także z regionu wołoskiego. Pojawili się między innymi artyści ludowi z Jabłonkowa. Mostów i innych zaołazińskich miejscowości. Równocześnie odbywały się warsztaty dla dzieci. (dc)

• Jarmark na Wzgórzu Zamkowym. Fot. DANUTA CHLUP

POST SCRIPTUM

UŚMIECHNIJ SIĘ

NASI DZIAŁACZE

HALINA BRANNA

Wyrastałam w rodzinie nauczycieli i społeczników. Ja również jestem pedagogiem – moją specjalizacją były chemia i biologia. Uczyłam w polskich szkołach w Bystrzycy i w Trzyńcu, a jako emerytka także w Gnojniku.

Urodziłam się w Czeskim Cieszynie i przez większość życia związana byłam z tym miastem.

W Czeskim Cieszynie rozpoczęłam pracę w PZKO. Należę do MK PZKO Czeski Cieszyn-Centrum. Najpierw byłam członkiem, potem pracowałam w zarządzie. W 1971 roku w naszym Kole rozpoczął systematyczną działalność Klub Kobiet. W 1978 roku zwrócono się do mnie, bym przejęła kierownictwo. Od tego czasu, już przez czterdzieści lat, prowadzę Klub Kobiet. Długoletnią tradycją Klubu były trzydniowe wystawy pierwszomajowe w Klubie PZKO przy ul. Bożka, których byłam inicjatorką. Zaliczyłam 23 takie wystawy. Prezentowałyśmy najczęściej robótki ręczne, ale też prace dzieci z przedszkola, obrazy regionalnych malarzy czy fotografie. Wystawy cieszyły się niesamowitą popularnością. Do sali przy ulicy Bożka ściągaly całe rodziny, znajomi, przyjaciele. Zawsze było gwarno, wesoło i miło. Później urządzaliśmy wystawy wielkanocne. W latach 90., kiedy w hotelu „Piast” odbywały się „Bale Cieszyńskie”, nasze Koło miało stoisko w „Dziupli”. Były „Śledziówki” a później, w ostatnich latach, „Dzień Stroju Regionalnego”. Przy wszystkich tych imprezach troszczyłyśmy się o dobrą kuchnię, a z racji tego, że mieszkam na rynku, w naszym domu zazwyczaj mieliśmy zaplecze. Jakiś czas temu w Kole powstał drugi, młodszy Klub Kobiet. Spotykamy się co tydzień na gimnastyce rehabilitacyjnej. Najpierw ćwiczymy, a potem rozmawiamy przy... piwku. (dc)

Fot. DANUTA CHLUP

MINIKWADRAT MAGICZNY I

Pionowo i poziomo jednakowo:

1. czeski smok lub latawiec
2. słuszność poglądu
3. jednostka podziału terytorialnego Mongolii
4. nowozelandzka papuga lub Ricardo Izecson dos Santos Leite, brazylijski piłkarz

Wyrazy trudne lub mniej znane: AJMAK (BJK)

	1	2	3	4
1				
2				
3				
4				

MINIKWADRAT MAGICZNY II

Pionowo i poziomo jednakowo:

1. inaczej piętro
2. las syberyjski
3. rzeka w Niemczech, prawy dopływ Renu
4. dowcip, kawał

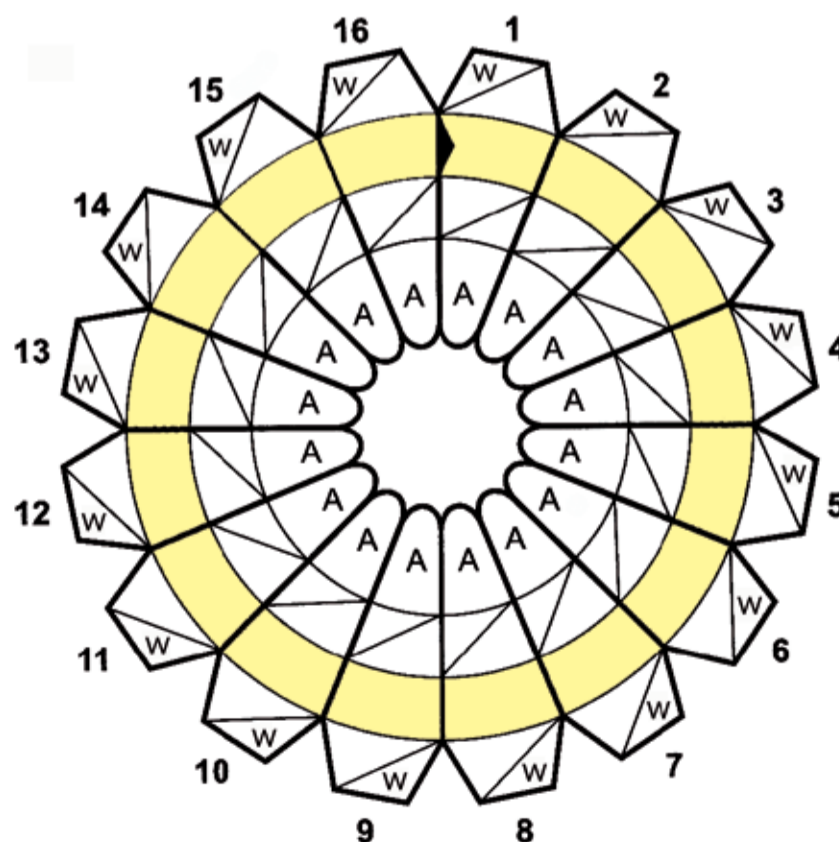
Wyrazy trudne lub mniej znane: AGGER (BJK)

	1	2	3	4
1				
2				
3				
4				

LOGOGRYF KOLISTY

Rozwiązaniem dodatkowym logogryfu jest dokończenie fraszki Jana Sztudyngera:

„Daje zero zero ...” (ROZWIĄZANIE DODATKOWE)

1. jednostka monetarna
2. mała Wiesława
3. Paweł..., polski rysownik, ilustrator, autor książek dla dzieci
4. określenie wartości
5. inaczej dźwignia, korba
6. konstrukcja dachowa, szkielet konstrukcyjny dachu
7. warta na statku
8. klasztor buddyjski
9. potocznie blamaż, kompromitacja, porażka
10. miasto Romea i Julii
11. monarcha, król lub cesarz
12. zatoka w pobliżu Kioto
13. stado wilków
14. uczoność, erudycja, mądrość
15. wirusowa choroba roślin
16. drucik do włosów lub zaczep na ołówek lub długopis przy notesie

Wyrazy trudne lub mniej znane: WAKASA, WAKUŁA, WIHARA (BJK)

Wśród autorów poprawnych rozwiązań zostanie rozlosowana książka. Termin ich nadsyłania upływa w piątek 5 października r. Nagrodę książkową za rozwiązanie zadań z 11 września otrzymuje Leonard Proczner z Czeskiego Cieszyna.

Rozwiązanie minikwadratu magicznego I z 11 września:

1. FOTO 2. ODMĘT 3. TĘTNO 4. OTOK

Rozwiązanie minikwadratu magicznego II z 11 września:

1. FAZA 2. ASTER 3. ZENEK 4. ARKA

Rozwiązanie logogryfu łamanego z 11 września: TORTUR